„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość steplowa od każdej inseraty 30 c.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Ner. 164. Czwartek 21. Lipca 1870. Rok wydania 60.

Część urzędowa.

Obwieszczenie.

Odnośnie do obwieszczenia Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 14. marca 1870 do l. 1394-pr. podaje się do wiadomości, że lokal lwowskiej c. k. komisyi krajowej podatku gruntowego znajduje się obecnie w domu pod l. 371 miasto, przy ulicy wałowej.

Lwów, dnia 17. lipca 1870.

Z Prezydyum c. k. komisyi krajowej podatku gruntowego.

Według reskryptu wys. ministerstwa obrony krajowej z dnia 25. maja r. b. do l. 4431, raczył Jego ces. i król. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z dnia 23. maja r. b. przyzwolić na podwyższenie płac c. k. żandarmeryi w krajach koronnych reprezentowanych w Radzie państwa, od 1. lipca r. b., od którego czasu pobierać będzie:

1. wachmistrz rocznie 500 złr.,

2. komendant posterunku bez względu na systemizowaną dotychczas wyższą i niższą płacę, rocznie 400 złr., a

3. żandarm, czy to rzeczywisty, czy będący na próbie, rocznie 300 złr. w. a. — przyczem wszystkim żandarmom bez różnicy klasy, którzy po ukończonej trzechletniej służbie czynnej obecnie służą za dodatkiem dziennym 15 centów w. a. ten dodatek i nadal pozostawiony być ma.

Oraz raczył Jego ces. i kr. Apostolska Mość przyzwolić z powyższym dniem na podwyższenie kwoty ryczałtowej 30 złr. na 40 złr. w. a., tudzież aby żandarmi, pozostający w służbie nad 24 godzin po za miejscem swego posterunku, pobierali zamiast dotychczasowych należytości kwaterunkowych strawnego:

1. wachmistrz po 50 c. a

2. komendant posterunku i żandarm po 40 c. w. a. dziennie.

Część nieurzędowa.

Lwów, 21. lipca.

„Wiener Zeitung“ pisze: „Wypadki polityczne na Zachodzie Europy każą się obawiać utrudniającego wpływu na ruch pocztowy między austryacko-węgierską monarchią a krajami położonemi po tamtej stronie granicy niemiecko-francuskiej.

„C. k. ministerstwo handlu starać się będzie nieprzerwanie o to, aby dla korespondencyi i przesyłek do tych krajów, skoro wyprawianie ich na bezpośrednich liniach komunikacyjnych stanie się niemożebnem, wynaleść i otworzyć inne odpowiednie drogi komunikacyjne.

„Już dzisiaj wyprawia się te korespondencye, które wysełano dotąd via Sztrasburg, na Włochy, pieniądze zaś i inne przesyłki wartościowe drogą na Szwajcaryę.

„Publiczność może przeto być przekonaną, że ruch pocztowy na Zachód, o ile tylko okoliczności dozwolą, nie dozna żadnej przerwy.“

— Wszystkie dzienniki peszteńskie omawiają dzisiaj zachowanie się Austryi i Węgier w nadchodzącej wojnie, i oświadczają się za neutralnością jak długo Rosya nie wmięsza się do tej sprawy. „Pesti Naplo“ żąda przedewszystkiem polityki jasnej i pewnej. Jak długo w owym krwawym dramacie tylko dwa wielkie mocarstwa wraz z satelitami swemi odgrywać będą czynną rolę, tak długo, mniema „Naplo“, nie powinniśmy się uzbrajać. Skoro zaś Rosya wystąpi do akcyi, nakazuje nam żywotny nasz interes, abyśmy stanęli do walki. Albo pokój prawdziwy, albo wojna, nic trzeciego nie ma dla nas. Pokój, jak długo żywotne nasze interesa nie zostaną naruszone walką; wojna zaś, gdyby takowe miały być zagrożone. Co mamy do stracenia, to stracić możemy najłatwiej zbrojną neutralnością. Drugi rok 1854 zniszczyłby monarchię bezwarunkowo. Pokój więc — kończy „Naplo“ — póki tylko utrzymać go można; skoro zaś wojna stanie się niezbędną, wtedy niechaj rząd z faktami i dowodami w ręku wystąpi przed legislatywą, a pewnie ani jeden głos nie powstanie przeciw koniecznej wojnie; aż do tego czasu zaś tylko nie „zbrojna neutralność.“

Za zupełną neutralnością przemawiają także „Ungarischer Lloyd“ i „Pester Lloyd“. Wystąpienie państw południowych do walki, mówi „Pester Lloyd“, nie może nas powstrzymać od żądania i nadal neutralności Austryi i Węgier. Jeżeli już musiało przyjść do tego, że Francya i Niemcy stanęły naprzeciw siebie z morderczym orężem w ręku, to dobrze że państwa południowe umożliwiły wystąpienie całych Niemiec do boju przeciw Francyi. Skoro walka miała raz być stoczoną, te lepiej że będzie to walka gruntowna, aniżeli żeby wprzód Prusy same a potem dopiero Niemcy wstępowały w szranki. Zgadzamy się na to, że utyskiwania na wojny w ogóle są uzasadnione, z drugiej strony jednak należy wskazać i na to, że mianowicie w nowszych czasach wojny przyniosły nieraz bardzo zbawienne rezultaty, które nie mogłby być osiągnięte na drodze pokojowej. W teraźniejszej poważnej chwili, gdy wojna już wybuchła, winniśmy się pokrzepiać nadzieją, że i rozniecona obecnie walka narodów nie pozostanie bez takich następstw.

„Hon“ przeciwny jest wszelkiej walce, dopiero wtedy, gdyby Węgry były zaczepione, niechaj staną w obronie swych granic i walczą o byt swój nie zaś dla sławy wojennej.

„Ellenor“ żąda na wszelki wypadek ścisłej neutralności, nigdy zaś przymierza z Francyą. W takim samym duchu przemawia „Magyar Ujsag.“

Po wydaniu na dniu 15. b. m. wieczorem przez króla Wilhelma rozkazu do uruchomienia całej armii północno-niemieckiej, zbroją się na gwałt całe Niemcy, nie wyjmując państw południowo-niemieckich. Już dnia 16. b. m. wydał saski książę następca tronu rozkaz postawienia korpusu saskiego, XII armii północno-niemieckiej, na stopie wojennej. Bawarya i Wirtembergia obsadzają swe granice.

Król Wilhelm mianował dnia 18. b. m. księcia następcę tronu najwyższym dowódzcą całej armii południowo-niemieckiej. Książę niebawem udaje się do Monachium. „Jeżeli fakt ten pokazuje z jednej strony — powiada „Berliner Boersen Ztg.“ — zupełną ochoczość, z jaką państwa południowo-niemieckie kontyngensy swe wojskowe stawiają po stronie narodowej sprawy, to z drugiej strony jest on oznaką całkowitego i otwartngo zaufania, jakie król jako najwyższy dowódzca wszystkich niemieckich sił wojskowych także w państwach południowo-niemieckich pokłada; gdyż z pewnością następcę tronu tylko na tem miejscu chciałby postawić, gdzie tenże przy ofiarnej ochoczości wojsk, pod jego dowództwem zostających, pewnym być może zasłużenia sobie na sławę i honor.“

Z Kassel donoszą, że od obudwóch tamtejszych dyrekcyi kolei żelaznej nadszedł rozkaz, aby wszystkie wagony towarowe jak najszybciej urządzono do przewożenia wojska. Również nakazano położyć drugie szyny na kolei bebro-hanauskiej, ażeby być pewnym jak najszybszego przewozu wojsk. Przez to ukończoneby było położenie drugich szyn na całej przestrzeni od Berlina do Frankfurtu n. M. (via Wejmar), co ministerstwo wojny wysoko ceni.

Z Kielu piszą, że rozpoczęto armowanie korwet śrubowych „Elisabeth“ i „Vineta“; ściągnięto 1000 żołnierzy morskich. Naczelnik stacyi marynarskiej pułkownik Rhode powołany został z kilku wyższymi oficerami do Berlina.

O zbrojeniu się Francyi pisze „Berliner Börsen Ztg.“: Podróżni z Francyi, którzy przybyli do Berlina, donoszą, że trakt z Paryża do i przez Chalons pokryty jest dniem i nocą wojskiem. Jaszczyki, armaty, piechota, jazda i wszystkie inne gatunki wojska maszerują pomięszane na tym trakcie ku granicy. Mianowicie przepełnione są drogi przez Clermont i Verdun do Etain, z Verdun do Metz, z Verdun do St. Arnold i Beuley. Pod Saargmünd i Bitsch koncentrują się znaczne masy oddziałów inżynierskich. Trakt z Bitsch i przez Bitsch zasłonięty jest w całej długości fortyfikacyami.

Do „Koelnische Ztg.“ piszą pod dniem 14. b. m. z Paryża: „Zbrojenie z wielką gorliwością uzupełniają a marsze wojsk rozpoczęły się. Do Paryża przybyło już wiele wojska z prowincyi, podczas kiedy kilka pułków załogi paryskiej i część artyleryi z Vincennes wyruszyły już ku wschodowi. Dziś w nocy odjechał z Vincennes koleją wschodnią 61 pułk piechoty. 1200 wozów z mąką i sucharami wyprawiono od poniedziałku do Alzacyi. W Möhlhausen zamówiono 100.000 metrów Calicot, które w tydzień dostarczone być mają w Strassburgu a 250 skrzyń z narzędziami chirurgicznemi odesłano wczoraj na wschód. Owe siedm okrętów transportowych. które wojska z Algieryi przewieść mają, już, jak mówią, opuściły Tulon. Co się tyczy obozu pod Chalons, to administracya kolei wschodniej poczyniła przygotowania, że w 16 godzinach będzie w stanie przenieść wszystkie wojska nad granicę. Również i zbrojenia w portach kontynuują z wielką gorliwością. Mają być utworzone trzy eskadry, z których jedna operować ma na morzu Śródziemnem, druga na oceanie Atlantyckim a trzecia na morzu Baltyckiem. Usposobienie w Paryżu, w ogóle wziąwszy, jest wojenne. Poczciwi ci ludzie z których największa część spokojnie w domu pozostać może, wierzą bowiem, że Prusy tylko krótki opór stawić są w stanie, że potem pokój trwały przywrócony zostanie i interesa świetnie pójdą. Z nad Renu donoszą, bawią tam obecnie szpiedzy francuscy, żeby zbadać usposobienie mieszkańców.

Gaulois twierdzi, że już 12. b. m. wysłano koleją nad granicę 254 wozów lazaretowych. Konie i cały polny personal służbowy cesarza odszedł nad granicę. Znaczny transport koni skierowano również ku granicy.

Zapał w Paryżu ogromny. Senat przyjął z entuzyazmem exposé rządowe. Po dwakroć gromadził się lud przed ambasadą pruską, której strzegła policya. Tłum ludu 15. b. m. udał się do St. Cloud, by cesarza powitać okrzykami; po bulwarach przeciągają gromady, śpiewając Marsyliankę. Mimo to twierdzi „Temps“, że pp. Arago i Thiers otrzymują z wielu stron podziękowania za przemawianie w izbie przeciw wojnie. Podobne doniesienia francuskich dzienników są wodą na młyn pruski.

Berlin. „Staatsanzeiger ogłasza „celem dokładniejszego wyjaśnienia“ ostatnich wypadków następujący ustęp ze sprawozdania br. Werthera o rozmowie jego z ks. Gramont:

„Książę Gramont dodał, że zrzeczenie się przez księcia Hohenzollern tronu hiszpańskiego uważa za rzecz poboczną, nigdy bowiem nie byłaby mu Francya dozwoliła, aby na nim zasiadł, obawia się przecież (ks. Gramont), by postępowanie nasze (Prus) nie pozostawiło trwałej niechęci w obu krajach. Należy zatem zniszczyć jej zarodek, przyczem (ks. Gramont) wychodzi z tego zapatrywania, że w postępowaniu naszem (Prus) względem Francyi nie zachowaliśmy form (procédé) przyjacielskich, co także, o ile mu (księciu Gramont) wiadomo, przyznały wszystkie mocarstwa. Szczerze mówiąc, nie pragnie wcale wojny, ale przyjaźnych i dobrych z Prusami stosunków, czego i ja, jak mu wiadomo, także sobie życzę, dlatego powinniśmy wspólnie nad tem pomy-

śleć, czy niema środka wywarcia w tym celu pomyślnego wpływu, i z swej strony poddaje mojej rozwadze, czyby najwłaściwszym ku temu krokiem niebył własnoręczny list króla do cesarza. Odwołuje się w tej mierze do rycerskiego serca Jego Król. Mości, któreby bez wątpienia prawdziwe ku temu poddało mu natchnienie.

W liście tym możnaby tylko powiedzieć, że Jego Król. Mość, udzielając księciu Leopoldowi Hohenzollern najwyższe upoważnienie do przyjęcia korony hiszpańskiej, nie mógł sądzić, by przez to dotknął interesów lub godności narodu francuskiego; król przystępuje do zrzeczenia się księcia Hohenzollern i to z życzeniem i nadzieją, że odtąd zniknąłby wszelki powód do niesnasek pomiędzy naszemi rządami. Takie i tem podobne słowa, które przez publikacyę w ogólnej treści mogłyby się przyczynić do ukojenia powszechnego wzburzenia umysłów mógłby ów list zawierać; przecież chciałby (książę Gramont) nadmienić, aby w nim nie było wzmianki o pokrewieństwie cesarza (z księciem Leopoldem), ponieważ ten argument szczególniej tutaj (w Paryżu) obraża.

Zwróciłem uwagę księcia Gramont, że krok podobny niezmiernie byłby utrudniony jego oświadczeniem z d. 6. b. m. w ciele prawodawczem; zachodziły bowiem w niem napomknienia, które musiały głęboko Jego król. Mość urazić. Chciał (ks. Grammont) temu zaprzeczyć, podnosząc, że w mowie swej wcale Prus nie nazwał i że oświadczenie jego było wówczas gwałtownie potrzebnem do uspokojenia wzburzonej izby. — Tymczasem przyszedł p. Ollivier w ciągu naszej rozmowy, o której przebiegu książę Gramont go zawiadomił. P. Ollivier przedstawił gorąco skuteczność i konieczność w interesie pokoju podobnego listu, i prosił mnie jaknajmocniej, bym myśl tę Jego król. Mości przedłożył. Obydwaj (p. Ollivier i ks. Gramont) mówili, że jeśli nie sądzę być w możności podjęcia się tego, upoważnią hrabiego Benedetti do wniesienia tej kwestyi. Obydwaj ministrowie, podnosząc ze względu na własne stanowisko potrzebę podobnego załatwienia celem uspokojenia umysłów, dodali, że list taki upoważniłby ich do wystąpienia w obronie Jego król. Mości przeciw nieuniknionym na jego osobę napaściom. W końcu zauważyli, że postępowanie nasze w sprawie hohenzollernsko-hiszpańskiej o wiele więcej dotknęło naród francuski aniżeli cesarza.

Książę Gramont napomknął w naszej rozmowie, iż wierzy, że książę Hohenzollern z polecenia Jego król. Mości zrzekł się tronu; przecież zaprzeczyłem temu, twierdząc na pewno, że książę hohenzollernski tylko z własnej inicyatywy to uczynił."

— W części urzędowej zamieszcza „Staatsanzeiger" następujące dalsze dokumenta, mające uzupełnić podaną powyżej depeszę barona Werthera i uniewinnić Prusy od zarzutu, że ona a nie Francya wywołały wojnę.

Celem ocenienia twierdzeń, z jakiemi francuscy ministrowie na posiedzeniu dnia 15. lipca wystąpili, podajemy tymczasowo i ze zastrzeżeniem dalszych komunikacyi obydwa następujące dokumenta (I i II), z których pierwszy zredagowany został pod bezpośrednią aprobacyą J. k. Mości, drugi zaś jest sprawozdaniem, zdanem przez przybocznego adjutanta JKMości w wykonaniu danego mu polecenia. — Zauważamy następnie, że francuskiemu rządowi bardzo dobrze było wiadomem, iż pruski ambasador baron Werther nie został odwołany, lecz sam z osobistych względów o urlop prosił i takowy otrzymał, a sprawowanie interesów poruczono hrabiemu Solms, który już i dawniej je sprawował, i rządowi o tem doniesiono.

Pierwszy dokument. Hrabia Benedetti wniósł dnia 9. bm. wEms o posłuchanie u króla, które mu też natychmiast udzielono. Na posłuchaniu żądał, aby król księciu Hohenzollernowi udzielił rozkaz cofnięcia przyjęcia hiszpańskiej korony. Król odpowiedział, że, ponieważ on w całej tej sprawie uważany był za głowę familii a nigdy za króla pruskiego, i dla tego żadnego rozkazu do przyjęcia kandydatury do tronu nie udzielił, nie może też wydawać rozkazu do cofnięcia. Dnia 11. b. m. prosił i otrzymał ambasador francuski drugą audyencyę, w której usiłował wywrzeć presyę na króla, ażeby tenże naglił księcia, izby się zrzekł korony. Król odpowiedział, że książę całkiem jest wolny w swych postanowieniach, zresztą sam nawet nie wie, gdzie książę, który chciał przedsięwziąść podróż w Alpy, w tej chwili się znajduje. Na przechadzce dnia 13. zrana dał król ambasadorowi otrzymany co dopiero nadzwyczajny dodatek do „Kölnische Ztg." z telegramem prywatnym z Sigmaringen o zrzeczeniu się księcia z tą uwagą, że on sam, król, jeszcze żadnego pisma z Sigmaringen nie otrzymał, lecz dziś takowe pewnie oczekiwać może. Hr. Benedetti zmiankował, że już wczoraj wieczorem otrzymał wiadomość o zrzeczeniu się z Paryża i kiedy król uważał przez to sprawę tę za załatwioną, żądał ambasador całkiem niespodziewanie od króla, żeby wypowiedział zapewnienie, gdyby odnośna kandydatura do korony kiedykolwiek znów się powtórzyła. Król odrzucił stanowczo tę pretensyę i pozostał przy tem, pomimo, że hrabia Benedetti zażądał po kilku godzinach trzeciego posłuchania. Na zapytanie, o jakim przedmiocie zamierza traktować, kazał odpowiedzieć, iż chciałby swój ranny powtórzyć. Z tego powodu odmówił król audyencyi, ponieważ niema innej odpowiedzi jak tę, którą już udzielił, i ponieważ zresztą odtąd rokowania wszelkie przez ministerstwa przechodzić powinny. Na życzenie hr. Benedettego, ażeby mu było dozwolonem przed odjazdem pożegnać się, przystał król, witając go na dworcu kolei przy wyjeździe do Koblencyi dnia 14. b. m. Podług tego zatem ambasador miał trzy posłuchania u króla, które zawsze miały charakter rozmowy prywatnej, gdyż hr. Benedetti nie żyrował się nigdy jako mający polecenie lub pośrednik.

Drugi dokument. JKMość, wskutek rozmowy z hrabią Benedetti na promenadzie w dniu 13. lipca zrana, raczył mię około 2 godziny po południu wysłać do hrabiego z następującem poleceniem:

JKMość otrzymał przed godziną, za pomocą piśmiennego doniesienia księcia Hohenzollerna z Sigmaringen, zupełne potwierdzenie tego, co mu hrabia zrana pod względem zrzeczenia się księcia Leopolda kandydatury do tronu hiszpańskiego, jako bezpośrednio z Paryża otrzymane, zakomunikował. JK. Mość uważa przeto sprawą tę za załatwioną.

Hr. Benedetti, kiedym mu polecenie moje wypowiedział, wyraził się, że od czasu rozmowy z królem otrzymał nową depeszę od księcia Gramont, w której upoważniony został do proszenia o audyencyą u JKMości i przedstawienia jeszcze raz JKMości życzeń francuskiego rządu:

1) aprobowania zrzeczenia się księcia Hohenzollerna i

2) udzielenia zapewnienia, że i w przyszłości kandydatura ta nie pojawi się na nowo.

Na to kazał mi JKMość hrabiemu odpowiedzieć, że JKMość zrzeczenie się księcia Leopolda w tym samym duchu i w tej samej doniosłości aprobuje, w jakich JKMość to przedtem z przyjęciem kandydatury uczynił. Piśmienne doniesienie zrzeczenia się otrzymał JKMość od księcia Antoniego Hohenzollerna, który do tego upoważniony został przez księcia Leopolda. Pod względem drugiego punktu, zapewnienia na przyszłość, może się JKMość odwołać jedynie na to, co hrabiemu dziś zrana powiedział.

Hr. Benedetti przyjął z podziękowaniem tę odpowiedź JKMości i wyraził się, że ją prześle swemu rządowi, będąc do tego upoważnionym.

Pod względem drugiego punktu musi jednakże, ponieważ przez ostatnią depeszę pana Gramont wyraźny ma rozkaz do tego, utrzymać prośbę swą o rozmówienie się z JKMością, a choćby tylko na to, żeby jeszcze raz te same słowa usłyszeć od JK. Mości, tem więcej, że w ostatniej depeszy znajdują się nowe artykuły, któreby chciał JKMości przedłożyć.

Na to kazał JKMość hrabiemu Benedetti przezemnie po raz trzeci po obiedzie, około godz. 5½ odpowiedzieć, że JKMość musi stanowczo odmówić, pod względem tego ostatniego punktu (obowiązujące zapewnienia na przyszłość) wdawania się w dalsze rozprawy. Co dziś rano powiedział, jest ostatniem JKMości słowem w tej kwestyi, i na to się jedynie odwołać może.

Na zapewnienie, że na przybycie hrabiego Bismarcka do Ems i nazajutrz na pewno liczyć nie można, oświadczył hrabia Benedetti, że ze swej strony zadowalnia się oświadczeniem JKMości.

Ems, 13. lipca 1870.

A. Radziwiłł,

podpułkownik i adjutant przyboczny JKMości.

— W Hamburgu, w Lubece i Bremie panuje wielkie przygnębienie z powodu wybuchu wojny. Żegluga została już wstrzymana. Onegdaj ostatni okręt odpłynął pod flagą angielską do Ameryki. Armatorowie bremeńscy upraszali telegrafem króla, aby im wolno było używać pawilonu amerykańskiego. Przed zaporą portu hamburskiego zatopiono w nocy 16. b. m. wielkie statki, a w oddaleniu założono w morzu machiny piekielne. Przed Helgolandem krążyło 17 statków wojennych francuskich.

— Z Luxemburga donosi telegram z dnia 16. b. m., że Prusacy popsuli na granicy szyny kolejowe. Dwa tysiące żołnierzy stoi na granicy pod Wasserbillig. Komunikacya z Trewirem jest przerwaną, tożsamo między Metz i Saarbrück. Wszystkie mosty znajdujące się na tej linii komunikacyjnej zostały zerwane.

Paryż. „Gazette de France" pisze: „Telegram z Tromsoe" (w Norwegii) donosi, że w mieście tem książe Napoleon nazajutrz po przybyciu t. j. d. 14. b. m. otrzymał depesze z Paryża, w których wezwano go, by nie puszczał się w dalszą podróż lecz czekał na dalsze instrukcye. Jak słychać, tego samego dnia otrzymał w drodze telegraficznej instrukcyę, by wprost powrócił do Francyi.

— „Constitutionnel" zaprzecza pogłosce o wpadnięciu Prusaków pod Sierek (na granicy Luxemburga, Prus nadreńskich i Francyi). Dostrzeżono tylko sześciu albo siedmiu jeźdźców pruskich na granicy. Jak twierdzą, Prusacy nie gromadzą wojska w tej stronie. Z wielu miast francuskich, mianowicie w Perpignan, Nimes, Tarbes, Nancy, Lille, Amiens, Dijon i Havre donoszą o objawach patryotycznych. Wiele dzienników paryskich otworzyło subskrypcyę dla żołnierzy francuskich. D. 16. b. m. wieczór zrobiono znowu w Paryżu owacye. Śpiewano marsyliankę, a z pośród tłumów wychodziły okrzyki: Niech żyje Francya! Niech żyje Cesarz!

Bruksela. Ministerstwo wojny wydało następujące rozporządzenia: Obóz pod Beverloo, który miał być d. 17. lipca zwinięty, pozostaje nadal. Wojska kilku garnizonów skoncentrowane zostały w Antwerpii. Armia podzieloną została na dwa korpusy. Antwerpską armią dowodzić będzie jenerał artyleryi Eenens, który już 14. b. m. zajął swoje stanowisko. Jenerał baron Chazal, dawny minister wojny, stoi na czele armii obserwacyjnej. Żołnierze z klasy r. 1863-1869 zostali powołani. W kilku dniach stanie w Belgii 80.000 żołnierzy pod bronią.

Florencya. „Italie" donosi, że komunikacya telegraficzna pomiędzy Francyą a Austryą nie odbywa się w prostym kierunku, lecz przez Włochy.

Dzienniki włoskie wiele teraz piszą o kandydaturze księcia d'Aosta do tronu hiszpańskiego. Król Wiktor Emanuel przybył do stolicy włoskiej d. 16. b. m. Na posiedzeniu drugiej izby z d. 15. b. m. postawił deputowany Musolino w imieniu lewicy wniosek, by izba odbyła tajne posiedzenie, na którem byłyby wysłuchane i przedyskutowane zamiary rządu w obec dzisiejszej sytuacyi politycznej. Deputowany La Porta chciał natychmiast interpelować prezydenta gabinetu i ministra spraw zagranicznych względem uczynionych już, lub dopiero zamierzonych kroków rządu. Wniosek deputowanego został na przedstawienie prezydenta ministrów cofnięty. Na interpelacyę La Porty nie został dzień oznaczony, gdyż prezydent ministrów chciał się poprzednio porozumieć z ministrem spraw zagranicznych w ważnych sprawach.

Kronika.

(Posiedzenie Rady miejskiej) odbędzie się dzisiaj o godzinie 6tej wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: 1) Wnioski Sekcyi III. co do budynków wyprowadzić się mających w dworcu budowlanym. Sprawozd. radny p. Żaak. 2) Oferta p. Teofila Rudzkiego względem objęcia dostawy kamienia rzecznego do żwirowania dróg. Sprawozd. radny p, Slaski. 3) Dekret wys. c. k. Namiestnictwa w sprawie pokrywania potrzeb kościelnych tutejszych parafii. Sprawozd. radny p. Dr. Starzewski. 4) Podanie przedsiębiorcy czyszczenia kanałów miejskich o podwyższenie wynagrodzenia. Sprawozd. radny p. Slaski. 5) Ekstabulacya praw miej. z hypoteki realności pod l. 2²/₄ i 385³/₄; 6) Wyznaczenie pensyi dla p. Marcinkiewiczowej, wdowy po pensyonowanym kanceliście Magistratu. Sprawozd. radny p. Jasiński. 7) Wnioski Sekcyi III. względem unormowania wynagrodzenia za czyszczenie posadzki w salach ratuszowych. Sprawozd. radny p. Żaak. 8) Podanie komitetu sklepu ubogich o zapomogę. Sprawozd. radny p. Miączyński. 9) Podanie dzierzawcy dóbr fundacyi ś. p. Stanisława Gosiewskiego o pozwolenie do przeniesienia dzierzawy Pniatyna na p. Stanisława Nanowskiego. Sprawozd. radny p. Ignacy Miłaszewski. 10) Przyjęcie darowizny 120 złr., ofiarowanej przez panią Agnieszkę Kochman na rzecz zakładu sierót i zapisu 1000 złr. zdziałanego przez ś. p. Franciszka Adamskiego na rzecz funduszu kalek. Sprawozd. radny p. Miączyński. 11) Wnioski Sekcyi I. względem wyasygnowania subwen-

cyi dla ochronek. Sprawozd. radny p. Miączyński. 12) Podwyższenie wynagrodzenia dla pogotowia kominiarzy na strażnicy ratuszowej. Sprawozd. radny p. Maniecki.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Kradzież. W październiku 1869 r. skradziono we Lwowie z zamkniętej wozowni pewnemu siodlarzowi 2 kobierce i parę rzemieni wartości 20 złr., a pewnemu urzędnikowi z niezamkniętej wozowni 4 pary rzemieni wartości 10 złr., kradzieże te popełnił, jak śledztwo wykryło, chłopak Michał Semków. Semków został uwięziony i przyznał sie, że te rzeczy skradł w skutek namowy fiakra Piotra Mahura, któremu te rzeczy oddał, i u którego policya rzeczywiście je znalazła. Piotr Mahur oświadczył, że dopiero przy przedsięwziętej u niego rewizyi dowiedział się od małżonki, iż u niego znalezione rzeczy zastawił u niej pewien chłopiec, co też Tekla Mahurowa potwierdza. Zeznania jednakże obwinionego i świadków mówiły przeciw Piotrowi Mahurowi, więc i on także został oskarzony.

Dnia 5. b. m. stawali przed sądem (przewodn. radca sadowy p. Semkowicz, oskarzyciel podprokurator p. dr. Prachtel, obrońca p. prof. dr. Rulf) Michał Semkow, uczeń lakiernicki ze Lwowa, 17 l., obrz. gr. kat., Piotr Mahur z Bratkowic, właściciel fiakrów we Lwowie, 43 l., ojciec 2 dz., obrz. gr. kat. i jego małżonka Tekla. Sąd skazał Semkowa na 2 miesiące ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu (wniosek 6 miesięcy). Teklę Mahurową na grzywnę 25 złr. albo 5 dni aresztu, Piotra Mahura zaś nie uznał winnym. Tekla Mahurowa odwołała się do wyższej instancyi. Semków przyjął wyrok.

Ciężkie uszkodzenie ciała. W październiku 1869 r. otrzymał stróż w kamienicy l. 900¼ od właściciela kamienicy polecenie, aby lokatorowi Michałowi Paszyńskiemu wyjął z pieca rurę, i zmusił go tym sposobem do wyprowadzenia się z kamienicy, gdyż gospodarz chciał się go pozbyć. Stróż przyszedłszy do pomieszkania Paszyńskiego, wyjął rurę nie zważając na opór lokatora i jego małżonki. Gdy się z rurą oddalał, Maryanna Paszyńska rzuciła za nim najpierw szklankę, potem garnkiem, nareszcie kamieniem, lecz żadną razą go nie trafiła. Stróż porwał za kij i odpędził nim Paszyńskę. Michał Paszyński rzucił się wtedy na stróża i uderzył go dłutem stolarskim kilka razy po głowie tak, że go krew oblała. Stróżowa widząc męża w niebezpieczeństwie, chciała go bronić, lecz Paszyński i ją także kilka razy dłutem po głowie uderzył. Według orzeczenia rzeczoznawców, uszkodzenie stróża ciężkie, jego małżonki zaś lekkie.

Michał Paszyński ze Lwowa, stolarz, 30 lat, ojciec 2 dzieci stawał dnia 5. bm. przed sądem (przewodn. p. radca sądowy Petuł, oskarzyciel podprokurator p. dr. Prachtel), i został skazany na 2 miesiące ciężkiego więzienia z dwurazowym postem w tygodniu (wniosek 6 miesięcy). Odwołał się natychmiast do wyższej instancyi.

Ciężkie uszkodzenie ciała. W marcu b. r. został dworski ekonom w Jaryczowie przez parobków dworskich, którzy nie chcieli słuchać, drączkami mocno pobity. Oprócz licznych lekkich uszkodzeń złamano mu przytem kość łokciową u prawej ręki i czwartą kość śródręczną u lewej ręki. Nie podobna było dowiedzieć się, kto właściwie zadał mu owe ciężkie rany. Sąd więc skazał d. 14. b. m. parobków: Antoniego Walka (24 l.), Iwana Balahury (24 l.), Ignacego Sokołowskiego (22 l.), Jaśka Krawca (22 l.), Władysława Sysaka (24 l., urlopnik), Szymona Jaworskiego (30 l., urlopnik), Jaśka Hredczucha (26 l.), każdego na 3 miesiące więzienia (wniosek 5 m.). Przeciw temu wyrokowi wszyscy się do wyższej instancyi odwołali (przewodn. radca sądowy p. Dziedzicki, oskarzyciel podprokurator p. Dr. Prachtel).

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu czerwcu:

	Miejsce targu: Zakliczyn zr.	c.	Wojnicz zr.	c.	Radłów zr.	c.	Brzesko zr.	c.	Sadowa Wisznia zr.	c.
	waluta austryacka									
Mec pszenicy	4	50	4	82	4	50	4	80	4	50
„ żyta	3	20	3	20	3	25	3	25	2	60
„ jęczmienia	3	.	3	15	3	10	2	60	2	40
„ owsa	2	.	2	40	2	30	2	3	1	90
„ grochu	3	20	3	20	.	.	3	75	2	70
„ hreczki	.	.	1	80	.	.	3		2	50
„ kukurudzy	.	.	.	.	.		.	.	.	.
„ ziemniaków	.	60	1	20	1	20	1	10	1	.
Cetnar siana	1	20	1	99	1	25	2	.	.	
Sąg drzewa twardego	7	.	10	50	.	.	9	50	7	.
„ „ miękkiego	5	.	8		7	.	8	.	5	.
Funt mięsa wołowego	.	18		18	.	16		.	.	18
Miara wina	.	80	.	.	.	.	.	80	.	80
„ piwa		14		24	.	.	.	20	.	16
Wyrobnik z wiktem	.		.	.	.	.	.	.	.	.
„ bez wiktu	.	.	.	.	.	.	.	35		40

Ostatnia poczta.

Paryż, 18. lipca. Amerykański poseł Washburne za poprzedniem pozwoleniem rządu francuskiego wziął w opiekę poddanych pruskich mieszkających we Francyi.

Florencya, 18. lipca. Na posiedzeniu izby zapytał Laporta, jakie jest stanowisko rządu w obec francusko pruskiej wojny. Minister spraw zagranicznych Visconti-Venosta wykazał, jakie kroki uczynił rząd włoski dla utrzymania pokoju. W obecnej sytuacyi stanowisko włoskiego rządu jest identyczne ze stanowiskiem reszty mocarstw nie interesowanych w tem starciu. Jesteśmy gotowi — rzekł minister — i nadal starać się o powstrzymanie wojny. Pragniemy, by wojna pozostała w takich granicach, które nie dotykają interesu reszty Europy. Trzymamy się tak samo jak inne mocarstwa polityki obserwacyjnej. Laporta pochwala zasadę neutralności, lecz żąda przedłożenia dyplomatycznych depesz i zapowiada interpelacyę, ażeby izba w tak ważnej sytuacyi mogła wypowiedzieć swe zdanie. Miceli życzy sobie, by jego interpelacyę z tego samego powodu odroczono do jutra. Lanza wyraził nadzieję, że po jasnem oświadczeniu Visconti-Venosty interpelacye są zbyteczne i oświadcza, że przedłożenie dokumentów o kwestyi bieżącej jest niemożliwem. Lanza prosi zatem Laportę i Micelego, by na teraz cofnęli swe interpelacye. Rząd starać się będzie ciągle o bezpieczenstwo państwa i publicznego porządku. Interpelacye zostały odroczone.

(Telegramy „Czasu“.)

Monachium, 20. lipca (pryw.). Większość izby oświadczyła się przeciw wojnie, i żądała zbrojnej neutralności. Rozwiązanie Izby prawdopodobne. Ministeryum Hohenlohe ma widoki powrotu.

Paryż, 20. lipca (pryw.) Francya ma wycofać wojska swoje z Rzymu w skutku ogłoszenia nieomylności.

Paryż, 19. lipca wieczór. „Journal officiel“ motywuje zerwanie z Prusami wskazując umiarkowanie Francyi od r. 1866 ze względu na traktat pragski i na zuchwałe wdzieranie się Prus dla zniweczenia niepodległości państw południowo-niemieckich, obok dumnego zerwania rokowań z powodu kandydatury hiszpańskiej, wreście całege charakteru zaczepnego zachowania się Prus.

Paryż, 20. lipca (prywatna). Cesarz wyjechał dziś do Metz do głównej armii. Sześcioma korpusami dowodzą: Mac-Mahon, Leboeuf, Trochu, Bazaine, Failly, Palikao; rezerwą Canrobert.

Bern, 20. lipca. Francya i Prusy uznały neutralność Szwajcaryi.

Londyn, 20. lipca. Anglia bezzwłocznie ogłosi swoją neutralność.

Konstantynopol, 19. lipca. Wszystkie rezerwy wojsk tureckich powołane.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 20. lipca.

Hotel George: PP. Hr. Starzeński L., z Podkamienia. — Guernet L., z Paryża. — Jabłonowski A., z Hujcza. — Liteanu P., z Mułtan. — L'homme H., z Paryża. — Wybranowski F., z Juśkowic. — Boccariani H. S., z Medyolanu.

Hotel europejski: Kamil K., adw., z Czerniowiec. — Krzyżanowski S., z Krakowa. — Korwin J., z Jureczkowa. — Sadowski I., z Podola ros. — Tyszkowski A., z Kalna.

Hotel Langa: Rechtenberg R., z Czerniowiec.

Hotel angielski: Asłan M., z Chlebiczyna. — Abrahamowicz O., z Kijowa. — Agopsowicz K., z Tryfanówki. — Bohdanowicz Z., z Litatyna. — Czajkowski J., ze Sarnik. — Gołębski M., ze Sławentyna. — Jełowicki W., z Chudejowic. — Wysocki J., z Polanki w. — Bu·ewiez N., dr. med., z Rosyi. Maks H., adw., z Tarnopola.

Hotel Kuhna: Kniaziołucki W., c. k. not., z Rohatyna.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 20. lipca.

PP. Hr. Golejewski A., do Harasymowa. — Hr. Leduchowski M., do Drezna. — Br Hosz E., do Stryja. — Br. Kapri M., do Wiednia — Kocy J., c. k. major, do Złoczowa. — Botetz M., do Mułtan. — Czerkawski F., do Mytyniowic. — Fokszani, P, do Wiednia. — Iwanowski T., na Podole ros. — Krajewski A., do Dubia. — Merindiani J., do Wiednia. — Mysłowski K., do Rosyi. — Mrozowicki J., do Stanisławowa. — Popławski R., na Podole ros. — Prunkul G., do Wiednia. — Raftiran G., do Mułtan. — Rozetti D., do Karlsbadu. — Żurakowski A., do Horbacza.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 20. i 21. lipca 1870.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	326 21	+13 8	78	—	2
2. god. po poł.	326 19	+21.3	44	PdW. b. sł	6
9. god. wiecz.	326 71	+14 6	82	Z. „	2

Rano mała mgła, w nocy deszcz 0'''.28.

Pora	Barometr	Stopień ciepła	Stan powietrza	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	326 77	+13.2	89	PnZ. b. sł.	10
2. god. po poł.	326.79	+15.4	70	„ mier.	8
9. god. wiecz.	326.47	+12.6	71.	„ b. sł.	1

Rano mgla, przed południem deszcz 0'''.08.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
	Złote austryackie							
D. 20. lipca.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	190	—	193	—
„ kol. lw.-cz.-Jassy	—	—	—	—	175	—	180	—
„ banku hip. galic. po 200 zł. z wpł. 50%	—	—	—	—	98	—	101	—
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	72	—
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	82	75	83	50
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	74	—	75	25
Banku hip. gal.	—	—	—	—	88	50	89	50
Gal. zakł. kr. włośc.	—	—	—	—	—	—	90	50
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	—	—	69	50
„ W. Ks. Krak	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	100	—
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	6	20	6	35
„ cesarski	—	—	—	—	6	25	6	40
Napoleondor	—	—	—	—	10	80	11	—
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	11	—	11	20
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	2	—	2	10
„ papierowy „	—	—	—	—	1	50	1	52
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	95	1	98
Srebro	—	—	—	—	129	50	131	50

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 18 lipca 1870

1. Dług publiczny.

A. Państwa. (Za 100 zł.)

	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	61.—	61.50
od kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po $4^1/_2$%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	202 —	206.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	202.—	206 —
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	78.—	79.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	88 50	89.—
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	98.50	99 50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	95.—	96 —
Renty Como po 42 lir. austr.	—.—	—.—

B. Krajów koronnych.
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

	pien.	towar.
Czech	—.—	—.—
Bukowiny	—.—	—.—
Galicyi	69.50	71.50
Niższej Austryi	—.—	—.—
Siedmiogrodu	—.—	—.—
Węgier	—.—	75.—
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50%	180 —	181.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	208.—	209.—
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	795.—	805.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	668.—	670.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	528.—	532.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	182 —	184.—
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	1870	1880
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	203 —	204.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	182 —	184.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	330.—	332 —
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	179.—	179 50
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	104.—	104.50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	—.—	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6%	—.—	—.—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	—.—	93.50
Węgier. Towar. ziemskie po $5^1/_2$%	—.—	—.—
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w. a.	—.—	—.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł. (za 100 zł.)	—.—	—.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	—.—	—.—

5. Losy. (za sztukę)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	130.—	134.—
Clarego po 40 zł. m. k.	—.—	—.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	—.—	—.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	—.—	—.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	—.—	—.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	—.—	—.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	—.—	—.—
Salma po 40 zł. m. k.	—.—	—.—
St. Genois „ 40 „ „	—.—	—.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	—.—	—.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	—.—	—.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	—.—	—.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	—.—	—.—
Windischgrätza „ 20 „ „	—.—	—.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	113.—	113 —
Augsburg za 100 zł. w p. n.	112.—	113 —
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	113.—	113.—
Hamburg za 100 M. B.	98.—	99.—
Londyn za 10 ft. szt.	130.50	131.50
Paryż za 100 fr.	51.80	52.20

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	6 10	6.14
Korona	—.—	—.—
20frankówka	10.90	10.92
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	128.75	129.25

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 20. lipca.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	49	75
„ „ w srebrze	59	—
Losy z 1860. roku	85	50
Akcye banku wiedeńskiego	657	—
„ „ kredytowego	203	—
Londyn 10 funtów szterlingów	130	—
Srebro	129	50
„ towarem	—	—
Napoleondor	10	92

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1678) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 27008. Dla zabezpieczenia naprawy uszkodzonej opaski kamiennej na lewym brzegu Wisły pod Beszczem w cenie fiskalnej 4358 złr. $87\frac{1}{2}$ kr. odbędzie się w c. k. starostwie w Krakowie na dniu 12go sierpnia 1870 publiczna licytacya za pomocą ofert.

Dotyczące plany i warunki budowy przeglądnąć można w rzeczonem starostwie, dokąd także oferty ułożone podług przepisu i opatrzone w 5% wadyum w powyższym terminie najdalej do godziny 12tej w południe wniesione być mają.

Oferty spóźnione, lub nie ułożone podług przepisu, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 16. lipca 1870.

(1677) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 28159. W celu zabezpieczenia dostawy materyału do pokrywania gościńców państwowych mianowicie dla 2giej, 3ciej i 4tej ćwierci 3ciej i $\frac{1}{4}$ 4tej mili gościńca Lwowsko-Brodzkiego w okręgu budowniczym Lwowskim, i dla 2giej, 3ciej i 4tej ćwierci 4tej, całej 5tej i $\frac{1}{4}$ 6tej mili tegoż samego gościńca, dalej dla całej 1szej mili, 1szej i 2giej ćwierci 2giej, 3ciej i 4tej ćwierci 4tej, 1szej, 2giej i 3ciej ćwierci 5tej, 2giej, 3ciej i 4tej ćwierci 7mej, całej 8mej i 9tej, a nareszcie dla 1szej i 2giej ćwierci 10tej mili gościńca Podhajczyki-Brzeżańsko-Stanisławowskiego, w okręgu budowniczym Brzeżańskim, na lata 1871, 1872 i 1873 odbędzie się dnia 16go sierpnia 1870 o godzinie 12tej w południe w ces. król. starostwie w Brzeżanach licytacya za pomocą pisemnych ofert.

Ilość potrzebnego na rok 1871 szutru wynosi razem 6030 pryzm w cenie fiskalnej 30.807 złr. $17\frac{1}{2}$ kr. w. a.

Bliższe warunki licytacyi przeglądnąć można w nadmienionem c. k. starostwie, dokąd także oferty na cały trzyletni okres czasu, lub też tylko na rok 1871, zaopatrzone w 5% wadyum, z wymienieniem cen nie tylko cyframi, ale też i literami, w wyznaczonym terminie wniesione być mają.

Oferty nie ułożone według przepisów, lub nie podane w terminie, nie znajdą uwzględnienia.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 15. lipca 1870.

(1676) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 26144. W celu zabezpieczenia dostawy materyału do pokrywania gościńców państwowych w obrębie budowniczym Kołomyjskim na trzyletni przeciąg czasu, t. j. na lata 1871, 1872 i 1873, odbędzie się dnia 16go sierpnia 1870 o godzinie 12tej w południe w c. k. starostwie Kołomyjskiem licytacya za pomocą pisemnych ofert.

Ilość potrzebnego na rok 1871 szutru wynosi razem 1785 pryzm w cenie fiskalnej 3952 złr. $67\frac{1}{2}$ kr. w. a.

Bliższe warunki licytacyi przeglądnąć można w nadmienionem c. k. starostwie, dokąd także oferty na cały trzyletny okres czasu, lub też tylko na rok 1871, zaopatrzone w 5% wadyum, z wymienieniem cen nie tylko cyframi, ale też i literami, w wyznaczonym powyżej terminie wniesione być mają.

Oferty spóźnione, lub nie ułożone podług przepisów, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 16. lipca 1870.

(1675) **Obwieszczenie.** (1)

L. 28717. W celu zabezpieczenia dostawy materyału do pokrywania gościńców rządowych w Nadworniańskim okręgu budowniczym na lata 1871, 1872 i 1873 odbędzie się dnia 16. sierpnia 1870 o godz. 12. w południe w c. k. starostwie Nadworniańskim licytacya przez pisemne oferty.

Ilość potrzebnego na rok 1871 szutru wynosi 5140 pryzm w cenie fiskalnej 15931 zł. 75 kr.

Bliższe warunki licytacyi przeglądnąć można w nadwymienionem c. k. starostwie, dokąd także oferty na cały trzyletni przeciąg czasu, lub też tylko na rok 1871, zaopatrzone w 5proc. wadyum z wymienieniem cen nietylko cyframi ale też i literami w oznaczonym powyżej terminie podane być mają.

Oferty spóźnione, lub nie ułożone podług przepisów, nie będą uwzględnione.

Z c. k. galic. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 15. lipca 1870.

(1674) **Edict.** (1)

Nro. 3617. Vom k. k. Bezirksgerichte Brzeżany wird dem abwesenden, dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Schloma Kalmann oder Schloma Kielmanowicz auch Salamon Kalmann genannt, und im Falle dessen Ablebens, dessen dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Erben bekannt gegeben, daß unterm 24. Juni 1870 z. Zl. 3617 Mathes Ferschik gegen denselben um Zuerkennung des Eigenthumsrechtes zu dem Realitätsantheile unten CNr. 32 in Brzeżany eine Klage ausgetragen habe, worüber zur summarischen Verhandlung die Tagfahrt auf den 10. August 1870 um 10 Uhr Vormittags anberaumt wurde.

Indem zur Wahrung der Rechte des abwesenden Belangten gleichzeitig ein Curator in der Person des Hr. Advocaten Dr. Gottlieb bestellt wurde, wird der Belangte angewiesen, beim obigen Termine entweder persönlich hiergerichts zu erscheinen, oder dem bestellten Curator die erforderliche Information zu ertheilen, sich allenfalls einen anderen Sachwalter zu wählen und denselben dem Gerichte bekannt zu geben, widrigens sich derselbe die etwaigen nachtheiligen Folgen dieser Unterlassung selbst beizumessen haben wird.

K. k. Bezirksgericht.

Brzeżany, am 8. Juli 1870.

(1681) **Edykt.** (1)

Nr. 1901. Ces. król. sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie wzywa na żądanie p. Dr. Ludwika Wolskiego jako zawiadowcy masy rozbiorowej Wolfganga Blumenfelda de praes. 24go grudnia 1869 L. 10755 posiadacza zatraconego wekslu przez Wolfganga Blumenfelda w dniu 13go albo 14go stycznia 1869 na własny przekaz na sumę 34 złr. 75 kr. a. w. wystawionego, w dniu 13go marca 1869 płatnego, przez trasata Samuela Seidenwurm do zapłaty przyjętego, aby do 45 dni zgłosił się przed sąd tutejszy i objawił swoje posiadanie, w przeciwnym bowiem razie weksel ten będzie uznany za nieważny, a skutki prawne z tegoż wypływające za wygasłe.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 25. maja 1870.

(1682) **Edykt.** (1)

Nr. 1902. Ces. król. sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie wzywa na prośbę p. adwokata Dr. Wolskiego jako zawiadowcy masy rozbiorowej Wolfganga Blumenfelda de praes. 24. grudnia 1869 L. 10753 posiadacza utraconego wexlu przez Wolfganga Blumenfelda w dniu 31go grudnia 1868, na własny przekaz na sumę 112 złr. 75 kr. a. w. wystawionego, w dniu 1. kwietnia 1869 płatnego, przez trasata Saula Bursztyna do zapłaty przyjętego, ażeby do dni 45 przed sąd tutejszy się zgłosił i objawił swoje posiadanie, w przeciwnym bowiem razie weksel ten będzie uznany za nieważny, a skutki prawne z tegoż wypływające za wygasłe.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 25. maja 1870.

(1684) **Edykt.** (1)

Nr. 4350. Ces. król. sąd powiatowy miej. deleg. Tarnopolski ogłasza niniejszem, iż Mykita Czypak, włościanin z Denysowa, według uchwały c. k. sądu obwodowego z 20. czerwca 1870 L. 6450 za marnotrawcę uznanym i temuż kurator Pawło Makohon jest nadanym.

Tarnopol, dnia 12. lipca 1870.

(1685) **Edykt.** (1)

Nr. 2417. Ces. król. delegowany sąd miejski w Bzeszowie jako instancya masę pertraktująca czyni niniejszem wiadomo, iż 6. marca 1847 umarł Feiwel Silbermann w Sędziszowie bez oświadczenia ostatniej woli.

Sąd nie wiedząc gdzie wielkoletni syn zmarłego Mozes Silbermann przebywa, wzywa go, ażeby w przeciągu roku jednego zgłosił się w tym sądzie i do spadku się oświadczył, w przeciwnym bowiem razie spadek pertraktowany będzie z tymi, którzy się oświadczyli, i z kuratorem p. adwokatem Reinesem dla niego ustanowionym.

Z c. k. sądu miejs. deleg. powiat.

Rzeszów, 30. czerwca 1870.

(1680) **Edikt.** (1)

Nr. 7543. Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnopol wird hiemit bekannt gemacht, es sei über das gesammte bewegliche, und das in den Ländern, für welche die Cocurs-Ordnung vom 25 December 1868 Nr. 1 des R. G. Bl. vom Jahre 1869 gilt, gelegene unbewegliche Vermögen des zu Nastasów im Mikulincer Gerichtsbezirke wohnenden Peter Siekanowicz hiemit der Concurs der Gläubiger eröffnet, und zur Leitung der bezüglichen Verhandlung der Herr k. k. Bezirksrichter Getzlinger in Mikulińce bestimmt, zum einstweiligen Vermögensverwalter aber der hierortige Advocat Herr Dr. Mantel bestellt worden.

Alle, welche gegen diese Concursmasse einen Anspruch als Concursgläubiger erheben wollen, haben ihre Forderungen, selbst wenn ein Rechtsstreit darüber anhängig sein sollte, innerhalb 60 Tagen vom Tage der Kundmachung dieses Edictes an gerechnet. bei dem k. k. Bezirksgerichte in Mikulińce nach Vorschrift der Concursordnung bei Vermeidung der in derselben angedrohten Nachtheile zur Anmeldung und in der Tagfahrt, welche vom genannten Concurs-Commissär anberaumt und kundgemacht werden wird zur Liquidirung zu bringen.

Den bei der allgemeinen Tagfahrt erscheinenden angemeldeten Gläubigern steht das Recht zu, durch freie Wahl an die Stelle des einstweiligen Masseverwalters, als dessen Stellvertreter und Mitglieder des Gläubiger-Ausschusses, andere Personen entgiltig zu berufen.

Zur Bestätigung des vom Gerichte bestellten, respective Ernennung eines anderen Masseverwalters und dessen Stellvertreters und zur Wahl des Gläubiger-Ausschusses wird die Tagfahrt vom Herrn Concurs-Commissär anberaumt und kundgemacht werden.

Zugleich werden diejenigen Gläubiger, welche nicht im Sprengel dieses Gerichtes wohnen, erinnert, nach §. 111 der Concursordnung einen in Mikulince wohnenden Bevollmächtigten zur Uebernahme der Bescheide namhaft zu machen, widrigens über Antrag des Herrn Concurs-Commissärs auf ihre Gefahr und Kosten ein Curator für sie bestellt werden wird.

Die weiteren Veröffentlichungen im Laufe dieses Concurs-Verfahrens werden durch das Amtsblatt der Gazeta Lwowska bekannt gegeben werden.

Tarnopol, am 18. Juli 1870.

(1688) **Edykt.** (1)

L. 33165. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że pan Dr. Jan Czajkowski przeciw Antoninie Czajkowskiej, Janowi Czajkowskiemu, Józefowi Marmoroszowi, Józefie z hr. Łosiów. hr. Dzieduszyckiej, Zuzannie z hr. Łosiów Sokołowskiej, Wincencyi z hr. Łosiów Paparowej, Augustowi hr. Łosiowi, Sime Sokal zamężn. Pineles, Chane Sokal zamężn. Braun, Jakóbowi Herszowi Sokalowi, Paje Sokal, Janowi i Franciszce małżonkom Krause, nareszcie c. k. prokuratoryi skarbowej imieniem wys. skarbu o zawyrokowanie ze sumy 38000 zł. m. k. i 48000 złr. m. k. jako reszty z ceny kupna dóbr Kamionki wołoskiej z wszystkiemi procentami są zapłacone i umorzone i z wszystkiemi nadciężarami i odnośnemi pozycyami tabularnemi z tych dóbr ekstabulowane być mają dnia 23. czerwca 1870 do liczby 33165 pozew wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego dzień sądowy do rozprawy sumarycznej na 16go sierpnia 1870 o godzinie 10. rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pobytu współpozwanych Jana i Franciszki małżonków Krause jest nieznane, a zatem c. k. sąd krajowy dla zastępywania tychże i na koszt i niebezpieczeństwo tutejszego p. adwokata Dra. Skwarczyńskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Popiela kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem zaleca się tymże współzapozwanym, aby w należytym czasie osobiście stanęli lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, ogółem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 25. czerwca 1870.

(1679) **Edykt.** (1)

L. 7829. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy niniejszem p. Teofili Bilińskiej z terazniejszego jej miejsca pobytu niewiadomej wiadomo czyni, że na prośbę Antoniny Mokrzyckiej i Maryanny Dobrzańskiej na dniu 4. listopada 1869 wniesioną — uchwałą z dnia 13. lutego 1870 do l. 15892 zezwolono i tabuli miejskiej polecono, ażeby takowa na podstawie kwitu p. Teofili Bilińskiej z dnia 29. sierpnia 1846 kwotę 18. zł. na rzecz jej, jak Dom. 1. pag. 44. n. 3. on. zaintabulowaną z odnośną pozycyą Dom. 1. pag. 44. n. 1. on., tudzież prawo najmu gruntu pod Nr. $44\frac{4}{4}$ od 1. kwietnia 1841 do ostatniego marca 1845 jak Dom. 1. pag. 44. n. 2. on. ze stanu biernego tej realności wyekstabulowała, i że tę uchwałę ustanowionemu dla p. Bilińskiej z substytucyą p. adwokata Dra. Tutaka kuratorowi p. adwokatowi Dr. Wurzlowi doręczono.

Stanisławów, dnia 9. lipca 1870.

(1683) **Edykt.** (1)

L. 1903. C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie wzywa na prośbę pana adwokata Dra. Wolskiego jako zawiadowcy masy rozbiorowej Wolfganga Blumenfelda de praes. 24go grudnia 1869 l. 10754 posiadacza utraconego wekslu przez Wolfganga Blumenfelda w dniu 4. lutego 1869 na własny przekaz na sumę 34 zł. 75 kr. w. a. wystawionego w dniu 4. kwietnia 1869 płatnego przez trasata Mendla Streisanda do zapłaty przyjętego, ażeby do dni 45 przed sąd tutejszy się zgłosił, i objawił swoje posiadanie., w przeciwnym bowiem razie weksel ten będzie uznany za nieważny a skutki prawne z tego wypływająco za wygasłe.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 25. maja 1870.

(1671) **Konkurs.** (1)

Nr. 818-Pr. W celu obsadzenia posady lekarza więźniów przy c. k. sądzie powiatowym w Brodach, połączonej z honoraryum rocznem 84 złr. w. a. rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem dni 14tu od dnia trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu w urzędowej Gazecie Lwowskiej.

Ubiegający się o tę posadę mają swoje prośby załącznikami należycie poparte, wnieść do Prezydyum tutejszego c. k. sądu obwodowego.

Znajomość obydwóch języków krajowych, a przynajmniej języka polskiego jako języka w galicyjskich c. k. sądach urzędowego, jest do piastowania rzeczonej posady niezbędną.

Z Prezydyum c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 16. lipca 1870.

(1650) **Edykt.** (3)

Nr. 4145. Ces. król. miejsko-delegowany sąd powiatowy w Tarnopolu ogłasza, że 9. sierpnia 1869 Rozalia Kostecka z Tarnopola, we Lwowie bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli zmarła.

Gdy sądowi nie jest wiadomo, komu prawo do jej spadku przysłuża, przeto wzywa się nieznanych spadkobierców edyktem, prawo do spadku, które z jakiegobądź tytułu sobie roszczą, w przeciągu roku do sądu zgłosić i przy wykazaniu tytułu oświadczenie przyjęcia spadku wnieść, inaczej bowiem masa spadkowa, dla której p. Floryan Baar kuratorem mianowanym jest, z tymi, którzyby wykazawszy tytuł do spadku oświadczyli się rozprawioną i przyznaną, a gdyby się nikt nie oświadczył, jako spuścizna wysokiemu skarbowi wydaną będzie.

Tarnopol, dnia 25. czerwca 1870.

(1673) **Edykt.** (2)

Nr. 1748. Ces. król. sąd powiatowy w Wieliczce zawiadamia niniejszem z miejsca pobytu niewiadomą Fanni Herschtein 2go małżeństwa Lipschütz, że Rachla Herschthal przeciwko niej Schewie Herschtein, Jakóbowi Herschtein, Scheindli Herschtein, Samuelowi Herschtein i Pinkasowi Herschtein skargę de praes. 28go lipca 1869 L. 2066 o oddanie placu pod Nr. 36/7 na Klaśnie położonego, i drogi do tego placu prowadzącej wytoczyła, która rezolucyą z dnia 2. lipca 1869 z terminem na dzień 8. lutego 1870 na godzinę 9tą przed południem do ustnej rozprawy zadekretowaną została, a gdy tenże z przyczyny założonego rekursu odbytym być nie mógł, ponowny termin na dzień 6. października 1870 o godzinie 9tej rano wyznaczono, i z powodu jej nieobecności doręczono tak rezolucyą z dnia 28go lipca 1869 L. 2066, jako też rezolucyą z dnia 8go lipca 1870 L. 1971 z terminem na dzień 6. października 1870 o godzinie 9tej przed południem ustanowionemu dla niej kuratorowi p. Wolfowi Matzner.

Wzywa się zatem pozwaną Fanni Herstein 2go małżeństwa Lipschütz, aby wcześnie przed oznaczonym terminem ustanowionemu kuratorowi informacyę swą udzieliła, albo sama, albo przez innego obranego sobie i w należytą informacyę zaopatrzonego pełnomocnika na powyższym terminie w tutejszym sądzie stanęła i swą obronę wniosła, gdyżby inaczej z tego wyniknąć mogące skutki sama sobie przypisać musiała.

C. k. sąd powiatowy.
Wieliczka, dnia 8. lipca 1870.

(1665) **Edykt.** (2)

Nr. 7111. Tarnopolski c. k. sąd obwodowy zawiadamia niniejszem p. Antoniego Stankiewicza, że Josef Kiselstein i Icek Jawer przeciw p. Władysławowi Cikowskiemu i przeciw niemu pozew de praes. 9. marca 1870 L. 2684 o zapłacenie kwoty 30 złr. w. a. z p. n. wytoczyli.

Gdy miejsce pobytu p. Antoniego Stankiewicza niewiadome, ustanowiono dla niego kuratora w osobie p. adwokata Dr. Sternklara z zastępstwem p. adwokata Dr. Maxa w celu zastępywania go w tej sprawie; i wyznaczono do rozprawy sumarycznej termin na 16. sierpnia 1870 na godzinę 10tą rano.

Wzywa się zatem nieobecnego współpozwanego, by ustanowionemu sobie kuratorowi wcześnie przed oznaczonym terminem potrzebną informacye do zastępywania go w tej sprawie udzielił, lub też sam w sądzie stanął, albo innego sobie pełnomocnika obrał i o tem tutejszemu sądowi doniósł, inaczej złe skutki, jakieby wyniknąć mogły, sam sobie przypisać będzie musiał.

Tarnopol, dnia 11. lipca 1870.

(1670) **Konkurs.** (2)

L. 21533. Przy c. k. urzędach składu soli jest posada kontrolora X. klasy dyet z roczną płacą 700 zł., wolnem pomieszkaniem, deputatem soli i obowiązkiem do złożenia kaucyi opróżniona.

Ubiegający się o tąż posadę mają prośby zaopatrzone dowodami wiadomości przepisów salinarnych i kasowych jako też znajomość języka niemieckiego i polskiego w przeciągu trzech tygodni w drodze przełożonych urzędów do c. k. krajowej dyrekcyi skarbu we Lwowie wnieść.

Z c. k. krajowej dyrekcyi skarbowej.
Lwów, dnia 30. czerwca 1870.

(1662) **Obwieszczenie licytacyi.** (3)

Nr. 2258. Ces. król. sąd powiatowy w Przeworsku podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż na zaspokojenie sumy wekslowej 127 złr. 53 kr. a. w. z procentami po 6% od 19go stycznia 1865, kosztów sądowych i egzekucyjnych 7 złr. 52 kr., 6 złr. 22 kr., 6 złr. 12 kr., 2 złr. 50 kr., 6 złr. 45 kr., 3 złr. 42 kr. i 8 złr. 46½ kr., wreszcie kosztów niniejszej egzekucyi w ilości 5 złr. 66 kr. a. w., a właściwie po odtrąceniu wedle podania de praes. 28. czerwca 1869 do l. 7016 upłaconej kwoty 100 złr. a. w. na zaspokojenie pozostającej pretensyi z p. n. wyznacza celem wykonania dozwolonej egzekucyjnej sprzedaży realności pod Nr. 5 w Kańczudze położonej, do masy spadkowej Marcina Koperskiego należącej, ciała tabularnego nie stanowiącej, na miejscu w Kańczudze 3 termina, t. j. na dzień 29. lipca 1870, 16. sierpnia 1870 i na dzień 31. sierpnia 1870, każdą razą o godzinie 10tej zrana z tym dodatkiem, że jeżeli realność powyż wspomniona na pierwszym lub wtórym terminie powyżej ceny szacunkowej, lub przynajmniej za takową, to na trzecim terminie także i poniżej ceny szacunkowej za złożeniem gotówki w ręce licytacyę prowadzącego komisarza sprzedaną zostanie.

Zapraszając chęć kupna mających, którzy się w wadyum w kwocie 25 złr. a. w. zaopatrzyć winni, oznajmia, iż dotyczące warunki licytacyjne w tutejszym sądzie kiedykolwiekbądź w czasie godzin urzędowych przejrzeć sobie mogą.

Przeworsk, dnia 11. lipca 1870.

(1644) **Kundmachung.** (3)

Nr. 29212. Zur Wiederbesetzung der Tabak-Groß-Trafik in Lisko, in der Bezirkshauptmannschaft gleichen Namens, wird die Concurrenz mittelst Ueberreichung schriftlicher Offerten hiemit ausgeschrieben.

Diese Offerte sind unter Anschluß eines Reugeldes von 50 fl. öst. W., dann der Zeugnisse über Großjährigkeit, Moralität und aufrechten Vermögenszustand, längstens bis 8ten August d. J., um zwei Uhr Nachmittags bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Sanok zu überreichen.

Der Verkehr dieser Großtrafik hat im Laufe des Jahres 1869 betragen:

in Tabak	14610 fl.	60 kr.
an Stempelmarken	2355 „	79 „
Im Ganzen	16966 „	39 kr.

österr. Währ.

Die sonstigen Licitationsbedingungen, dann der Erträgniß-Ausweis können bei der obgenannten k. k. Finanz-Bezirks-Direction eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.
Lemberg, am 6. Juli 1870.

Obwieszczenie.

L. 29212. W celu obsadzenia głównej trafiki, tytoniu w Lisku w powiecie Liskim, rozpisuje się konkurencya w drodze pisemnych ofert.

Te oferty, zaopatrzone kwotą 50 zł. w. a., jako wadyum, tudzież świadectwem pełnoletności, moralności i pomyślnego stanu majątkowego, mają być najdalej do 8. sierpnia 1870, do drugiej godziny po południu do c. k. dyrekcyi powiatowej skarbu w Sanoku wniesione.

Obrót tej głównej trafiki wynosił w roku 1869, mianowicie:

w tytuniach	14610 zł.	60 kr.
w stemplach	2355 „	79 „
Razem	16966 zł.	39 „

wal. austr.

Bliższe warunki licytacyjne i wykaz dochodów można w c. k. dyrekcyi powiatowej skarbu w Sanoku przejrzeć.

Z c. k. krajowej dyrekcyi skarbu.
Lwów, dnia 6. lipca 1870.

(1653) **Obwieszczenie.** (3)

L. 26584. W celu zabezpieczenia dostawy materyału do pokrywania gościńców rządowych, mianowicie dla 2. i 3. części 6tej mili gościńca Lwowsko-Brodzkiego w okręgu budowniczym brzeżańskim, dla 4. ćwierci 6tej całej, 7mej, 8mej, 9tej, 10tej i 11tej mili tegoż samego gościńca i dla całej 1 zej mili gościńca Złoczowsko-Zaleszczyckiego w okręgu budowniczym Złoczowskim na trzyletni przeciąg czasu, to jest na lata 1871, 1872 i 1873 odbędzie się dnia 11go sierpnia 1870 o godzinie 12tej w południe w c. k. starostwie w Złoczowie licytacya przez pisemne oferty.

Rzeczona dostawa wynosi na rok 1871 razem 3810 pryzm szutru w cenie fiskalnej 22047 zł. 20 kr. wal. austr.

Bliższe warunki licytacyi przeglądać można w wymienionem c. k. starostwie, dokąd także oferty na cały trzyletni przeciąg czasu lub też tylko na rok 1871, zaopatrzone w 5proc. wadyum z wymienieniem ceny nie tylko cyframi ale też i literami w powyższym terminie wniesione być powinny.

Oferty nie ułożone, według przepisów lub nie podane w terminie, nie będą uwzględnione.

Od c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 12. lipca 1870.

(1648) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 2779. Ces. król. sąd obwodowy Rzeszowski w skutek prośby Zallela Goldberg wzywa posiadacza zagubionego wekslu de dato Rzeszów 17go czerwca 1867 na 50 złr. w. a. wystawionego, przez Leibe Grünberg, Rachle Leie dw. im. Grünberg i Wolfa Grünberg akceptowanego, a w rok od daty wystawienia w Rzeszowie płatnego, przez edykt, aby w dniach 45 zagubiony ten weksel sądowi przedłożył, inaczej zobowiązanie z wekslu tego skutku żadnego mieć nie będzie.

Rzeszów, dnia 30. czerwca 1870.

(1661) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 2425. W skutek odezwy c. k. sądu krajowego jako handlowego we Lwowie z dnia 4go maja 1870 L. 21952, c. k. sąd powiatowy podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że celem ściągnienia należytości Majera Strossmana w kwocie 120 złr. a. w. z p. n. odbędzie się w zabudowaniu sądowym w Dolinie na dniu 4. sierpnia, 1. września i 28. września 1870 o godzinie 10tej przed południem publiczna przymusowa licytacya realności pod L. 69 w Dolinie położonej, własnością Fedka Antonowicza będącej, ciała tabularnego nie stanowiącej, składającej się z chaty mieszkalnej, szopy i gruntu w przestrzeni 336 kwadr. sążni.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 390 złr., zaś wadyum przed licytacyą złożyć się mające w kwocie 39 złr. a. w.

Resztę warunków licytacyi, jak niemniej akt zafantowania i oszacowania, przejrzeć można w kancelaryi sądowej.

C. k. sąd powiatowy.
Dolina, dnia 1. lipca 1870.

(1642) **Edykt.** (3)

Nr. 37360. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Alojzego Milerowicza, iż w skutek wniesionego przeciw niemu podania Jütty Schorr z dnia 14. lipca 1870 do l. 37061 nakaz zapłaty na sumę wekslową 430 złr. w. a. wydanym, i postanowionemu do l. 37360 kuratorowi p. adwokatowi Dr. E. Hofmanowi doręczonym został.

Lwów, dnia 15. lipca 1870.

(1647) **Konkurs.** (3)

Nr. 753-Pr. Przy c. k. sądzie powiatowym w Medenicach jest posada woźnego z roczną płacą 300 złr. w. a., ewentualnie 250 złr. w. a. do obsadzenia, na którą tylko kandydaci wys. c. k. ministerstwu sprawiedliwości do umieszczenia poleceni uwzględnionymi być mogą.

Ubiegający się o tąż posadę mają swoje podania świadectwami poparte w drodze prawem przepisanej do Prezydyum c. k. sądu obwodowego w Samborze w przeciągu 14 dni, od dnia trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu w urzędowym dzienniku Gazety Lwowskiej rachując, wnieść.

Z Prezydyum c. k. sądu obwodowego.
Sambor, dnia 14. lipca 1870.

(1635) **Edykt.** (3)

Nr. 37061. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy p. Helenę Żebrowską z miejsca pobytu i z życia niewiadomą niniejszem uwiadamia, że Jütte Schorr dnia 14go lipca 1870 do l. 37061 przeciw niej prośbę o wydanie nakazu zapłaty na sumę resztującą 430 złr. w. a. z p. n. z większej 800 złr. pochodzącej wniosła, na co równocześnie nakaz zapłaty wydanym został. Gdy miejsce pobytu oraz życie Heleny Żebrowskiej nie jest wiadome, postanawia się tejże na jej koszt i niebezpieczeństwo pana adwokata Dr. Edwarda Hofmana kuratorem, zaś p. adwokata Dr. Dzidowskiego substytutem, pierwszemu powyższy nakaz zapłaty się doręcza, i o tem Helenę Żebrowską niniejszym edyktem się uwiadamia.

Lwów, dnia 14. lipca 1870.

(1663) **Edykt.** (3)

Nr. 1308. Ces. król. sąd powiatowy w Uścieczku podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że celem przedsięwzięcia dozwolonej przez c. k. sąd obwodowy Tarnopolski pod dniem 17. listopada 1869 do l. 12748, a uchwałą tusądową z dnia 16. grudnia 1869 do l. 3620 rozpisanej publicznej licytacyi realności dłużnika Moszka Süssmana, t. j. domu z placem bez liczby w Uścieczku położonej, żadnego ciała tabularnego niestanowiącej, na zaspokojenie wierzytelności pana Maksymiliana Brodackiego w kwocie 236 złr. w. a., tudzież 6% odsetek od dnia 2. lutego 1868 bieżących, kosztów sądowych w kwocie 11 złr. 3 kr. i kosztów egzekucyi w kwocie 7 złr 92 kr. i 6 złr. 72 kr. a. w., nakoniec kosztów niniejszych w kwocie zmniejszonej 4 złr. 59 kr. w. a. przyznanych, wyznacza się trzeci termin na dzień 10. sierpnia 1870 o 10tej godzinie zrana pod warunkami licytacyjnemi, edyktem tusądowym z dnia 16. grudnia 1869 do l. 3620 ogłoszonemi, z odmianą 2go ustępu tychże, że na tym terminie także wymieniona realność i niżej ceny szacunkowej, t. j. za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną zostanie. Reszta zaś warunków licytacyjnych niezmieniona pozostaje.

Z c. k. sądu powiatowego.
Uścieczko, dnia 12. czerwca 1870.

(1659) **Edykt.** (2)

L. 3187. C. k. sąd powiatowy w Jaworowie podaje do wiadomości, że na dniu 21. grudnia 1867 zmarł w Trościańcu leśniczy tamtejszy Wilibald Kutzer rodem z Morawii, bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Gdy tutejszemu sądowi nie jest wiadomem, czyli i którym osobom do niniejszego spadku przysłuża prawo dziedziczenia, przeto wzywa sąd wszystkich, którzyby do spadku tego z jakiegokolwiek tytułu prawnego, prawo sobie rościli, aby się w przeciągu jednego roku, od daty edyktu niniejszego licząc, w tutejszym sądzie tem pewniej zgłosili, i uzasadnione swe oświadczenie wnieśli, ile że w przeciwnym razie spadek, dla którego tymczasowo pan Kajetan Krokoszyński rządca dóbr w Jaworowie kuratorem ustanowiony został, tylko tym, którzy się do spadku na podstawie prawa spadkowego zgłoszą, przyznany będzie, lub w razie gdyby się nikt nie zgłosił, cały ten spadek jako bezdziedziczny na rzecz skarbu państwa przypadnie.

Z c. k. sądu powiatowego.
Jaworów, dnia 28. czerwca 1870.

(1686) **Oznajmienie.** (1)

Nr. 12785. W skutek propozycyi przez wierzycieli konkursowych Rifki Laji Horowitzowej na terminie 23. czerwca 1870 odbytym uczynionej, pan adwokat Dr. Józef Kaufmann we funkcyi zarządcy masy krydalnej zatwierdzonym, a temuż jako zastępca p. adwokat Dr. Faustyn Jakubowski dodanym zostaje.

Kraków, 7. lipca 1870.

(1657) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 26390. W celu zabezpieczenia dostawy materyału do pokrywania gościńców państwowych w Lwowskim okręgu budowniczym na lata 1871, 1872 i 1873 odbędzie się dnia 16go sierpnia r. b. o godzinie 12tej w południe w c. k. starostwie Lwowskiem licytacya przez pisemne oferty.

Potrzeba szutru wynosi na rok 1871 razem 7785 pryzm w cenie fiskalnej 45.139 złr. $77^1/_2$ kr. wal. austr.

Bliższe warunki licytacyi można przeglądnąć w wymienionem c. k. starostwie, dokąd także oferty na cały trzyletni okres czasu, lub też tylko na rok 1871, zaopatrzone w 5% wadyum z wymienieniem cen nie tylko cyframi, ale też i literami, w powyższym terminie podane być mają.

Oferty nie ułożone według przepisów, lub nie podane w terminie, nie znajdą uwzględnienia.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 15. lipca 1870.

Doniesienia prywatne.

Galicyjski Zakład kredytowy włościański.

WYKAZ

listów zastawnych 6% przy **pierwszem losowaniu** odbytem na dniu **16. lipca 1870** ze Seryi **1869** w sumie **71500** zł. w. a. wyciągniętych.

po zł. **100**

5	301	505	762	3130
9	308	509	800	3136
31	310	518	811	3143
80	317	519	829	3157
100	318	542	847	3248
153	333	543	865	3258
166	343	548	883	3317
167	350	559	908	3321
182	356	563	956	3325
210	370	617	957	3342
221	383	622	981	3353
224	398	655	982	3431
229	409	657	3004	3479
245	453	682	3026	3480
249	464	683	3095	3486
277	481	686	3107	3504
278	482	714	3111	3623
289	488	726	3112	3659
292	489	754	3119	3673

Po zł. **500**

1002	1308	1529
1030	1335	1549
1033	1370	1599
1056	1380	1649
1067	1389	1666
1118	1401	1670
1120	1405	1676
1125	1424	1679
1127	1444	1721
1143	1465	1758
1176	1470	1761
1189	1479	1768
1195	1485	1809
1212	1492	1918
1246	1496	1930
1253	1520	1974
1273	1525	

Po zł. **1000**

2001	2327	2468
2010	2332	2502
2013	2336	2524
2016	2340	2539
2092	2377	2542
2095	2382	2556
2128	2385	2559
2254	2405	2621
2269	2412	2636
2270	2428	2640
2283	2433	2641
2302	2444	
2314	2454	

Wypłata tych wylosowanych Listów zastawnych nastąpi od dnia **2. stycznia 1871**, za zwrotem Listu zastawnego wraz z niezapadłymi do tego czasu kuponami, i po odliczeniu wartości za brakujące może a niezapadłe kupony:

w Galicyi: w kasach Zakładu;
we Wiedniu: w uprzyw. austr. Banku Związkowym;
w Gracu: w ogóln. styryjskim Banku kredytowym;
w Peszcie: we Franko-węgierskim Banku, i
w Krakowie: w Kantorze wymiany Blau & Epstein.

Z dniem 2. stycznia 1871 ustaje oprocentowanie i prawo do dywidendy.

We Lwowie dnia 17. lipca 1870.

(1667) **Rada zawiadowcza.**

OGŁOSZENIE.

Przedsiębiorstwo budowy kolei żelaznej Przemysko-Łupkowskiej zamierza oddać dostawę szyn kolejowych i do spojenia tychże należących materyałów, jako też pomostowań żelaznych i rozmaitych urządzeń stacyjnych w drodze oferty. — Wszystkie dostawy mają być uskutecznione z dworców c. k. uprzywil. kolei Karola Ludwika z Tarnowa lub Przemyśla w miarę przeznaczenia frachtu w stronę Liska, Zagórza, Szczawnego, lub też ku Dobromilu, Chyrowu, Ustrzykom i Uhorcom według następującego wykazu składów.

Ze stacyi w Przemyślu

Numer profilu	Wyszczególnienie miejsca dostawy	Szyny wraz z materyałem drobnym, sercami, zwrotnicami i obrótnicami	Urządzenia stacyi, pompy parowe, żurawie, kadzie i rury wodociągowe	Mosty żelazne
		licząc w przybliżeniu w cetnarach cłowych		
82	Hermanowice . . .	7800	.	.
120	Stacya Niżankowice	10560	.	.
129	Niżankowice . . .	.	.	3200
204	Nowe miasto . . .	8710	.	.
253	Stacya Dobromil . .	7760	650	.
260	Dobromil		.	3200
280	Pietnica	5330	.	.
334	Stacya Chyrów . .	8200	950	.
348	Chyrów	5070	.	.
412	Starzawa	5850	.	.
438	Terło	4940	.	.
488	Smolnica	5850	.	.
527	Stacya Krościenko .	7880	650	.
568	(Siegenthal) Berechy	4940	.	.
603	Stacya Ustrzyki . .	6860	950	.
630	Ustyanowa	5850	.	.
692	Stefkowa	8710	.	.
764	Stacya Olszanica albo	11230	950	.
791	Stacya Uherce) . .	(11230)	(950)	.
822	Glinne	5720	.	.
	Stacye wstrzymujące.			
921	Załucz per Bircza } . . .	7190	.	.
	Sumy pojedyncze	128450	4150	6400
	Razem	139000		

Ze stacyi w Tarnowie.

Numer profilu	Wyszczególnienie miejsca dostawy	Szyny wraz z materyałem drobnym, sercami, zwrotnicami i obrotnicami	Urządzenie stacyi, pompy parowe, żurawie, kadzie i rury wodociągowe	Mosty żelazne
		licząc w przybiliżeniu w cetnarach cłowych		
878	Stacya (Lisko-Łukawica)	8800	.	
948	Zasław	.	.	3700
964	Stacya Zagórz . . .	11800	1200	.
1000	Suszków	8840	.	.
1100	Morochów	12870	.	.
1197	Stacya Szczawne .	13620	950	.
1250	Turzańsk	6500	.	.
1296	Stacya Komańcza .	8270	650	.
1332	Radoszyce	6540	.	.
1388	Osławica	7390	.	.
1436	Stacya Łupków . .	6980	950	.
	Sumy pojedyncze	91610	3750	3700
	Razem	99060		

Uwaga. Długość jednego profilu wynosi 100 metrów czyli $52^3/_4$ sążni. Za otwarciem kolei z Przemyśla do Szczawnego w połowie miesiąca grudnia 1871 odstawa frachtów pozostałych ma być uskuteczniona ze stacyi Szczawne, również po ukończeniu kolei z Przemyśla **do której bądź stacyi** w ciągu lata roku 1871, **od stacyi nowej** do miejsca składu stałego. Na ten wypadek i w celu uniknienia wszelkiej wątpliwości **ma być podaną w ofercie druga cena za odstawę frachtu 1go cetnara cłowego na jedną milę drogi.**

Warunki dostawy mogą być przejrzane we Lwowie w biórze głównem przedsiębiorstwa przy ulicy Majera Nr. $730^2/_4$ lub też w Przemyślu w biórze Zarządu technicznego przy ulicy Lwowskiej Nr. 107 do 30go lipca r. b. i mają być przez ofertującego podpisane. Oferty składane mają być opieczętowane z dołączeniem wadyum 5procent. z kwoty obrachowanej w walucie austryackiej według cen oferowanych i ilości wskazanego frachtu od 1go cetnara cłowego.

Uprasza się każdego p. oferenta o stawienie się osobiście na dzień 31. lipca r. b. o godzinie 12tej w południe we Lwowie w biórze wyżej wskazanem.

(1668—3) Przedsiębiorstwo budowy kolei Przemysko-Łupkowskiej.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.